

ցան վն անուանն քի՛ն էւ եղև գրուալ ի՛նք գրցաւ. ՌՃԵԾԻՊ Թուականիս հայոց ի լաւ եւ ընդդէր օրինակէ որ առի ծերեղան եւ այլ աւել քան զնորայն զի ըստ նոր վկայք ստա գրեցան եւ հարցնապաւ զիրքս այս քան զպէ գտագրուի՛նք եղև արին յաբեթական մեծ սօմարն յերկ մնասան յորելի՛նքն յիսուս ւերել անկրդիլն:

Ի՛նք ճե՛ղա (վերջին ստացողին յիշատակարանը). Փառք քոհուի՛ն (լաւ. մը պատուաւ). մասունցանքն ան գնինք տեղուէ եւ միոյ ձեռնէ հօր եւ որդւոյ եւ հօգւոյն նոյն անգրաւ յաւիտեան. որ պարտուի՛նք իւրով արքա զմեկն յիշէ՛նք ըստ ստացմանը որ տե՛ն որդւոյ մեծն ան իղև երկրի. եւ ըստիւ ան երկրից հաստաւանցան եւ հօգւով բերանոյ նի՛նք արքա զորմէ՛նք նախ: Իսկ որդիք մարդկան ըզնա տեղմամբ կարտապանն նմանին տն ուղ աւաղիկիցն ընտրելն եւ հանդիշքն նոյն զոր վերինն իսկալով օրինապէսով եւ հասօհմանով բնական բաժանական բարոյական եւ զարմարան օրինք զոր կարի վկայուէ՛նք օգտակար, զոյն տալ բաժնւն. գտուողին ընչից և՛ ի՛նք իւրեւս նմանիցն գտուողին բարեւոյ. ոյն եւս կրնէ զիննաստանն 'ի փրկաւտ անուարարանին իւրուս՝ տակով նրանի պարմանաց զի նորա զարմարուի՛նք օրորելն. նա եւս ի՛նք իւրեւրք գլխով ուղ եւ հայրն ձեք երկուսուր գլխով է զի ի՛նք իւրեւրք փրկած ուղ եւ հայրն ձեք ծուռից պարմուի՛նք յոյժ հանդի եւ ընդունուէ՛նք և աւաղի բարեբեղից. այլ սակայն (յաւրդգ տողեղան մէջ նաւապարտելն ինթագրուիթեամբ եւ թուղից պատուած ըլլալուն պատմաւաւ) ուղմանն զոր առ եկեղեցիւն նոյն լինիցի. յաւաւտ առաւել ընդունուէ եւ կարի հանդի ուղմանն, այլ եւս երանելի. եւս (լաւ. մը պատու) ըստ. ամբողջանին յետայտոյ լուրարելին որ առ երանի որ ուղիցն ցաւակ ի օրեւս եւ որդի երւսապէ՛նք. զոյն պատմականաց լուեւալ եւ սիրով նախն զմայեւալ պարա... յինքն եւ... տարեկան պարի եւ... կէտագրեալ տեղեկ մէկ երկու բնական ուղ արքիպիւրեւս եւս առաւարտիւր օրհնեալ այսոյ այս մեղքն որ է ի գեղէն կոմարու. որդի լուսնադի աւրապայն ստ ստացաւ զայս յայտմանուր ի հայալ ընչից եւ արդար վաւ. սակայն երոց եւ ետուր ի գուռն նոյն կարապետի մեծի գերաճելով ամբողջ զոր օրակայեալ ճոյն Երնիկուտ ուրք կարապետ. եւ անգ անիցի իշխտակ զի եւս եւ վն ննիցիցից եւ կէտագրեալն իւրեւր. եւ արդ մի զք ի ինքնոց զսահմանի կա՛մ կաւել. եւ գաղաթաւ եւ կա՛մ վաճառել եւ ձի՛ն քո ճանդիճեղք զսահմանի ի գրաւն մի կարապետի անմասն լինի ի քէ եւ օրորեալ յարդարուէ. եւ զգլխով առցն սից յարապետեալ եւ ստացողի սորին մեղաւ պարտական մեղքից. իսկ անոյ պահագլխ եւ ինամեղքն մասն բարեւոյ ընկալի՛նք ի տէ՛ն նոյն արքա արտասուալից հասալմամբ փոսի ի ձե՛նք օլ մանկաւք նոյն փոսի. որժամ զիպիցեք ոմա եւ օղալիցի 'ի ոմա՛ն ի յիշտիլի 'ի մարբափայլ ազօթն ձեք զվերին ստացող սորին զարեմօտ եւ քննասեր վերնամրեալ՝ աղեղազանից զղրն զմեկնուն. եւ ընդ նոյն քննազեք սորին լուսահալի. աւրապայն հայրն. եւ զգտապարաւ մայրն. եւ ընդ նորն յիշտիլի զերաւրք նորին զպաւաւան զարեմաւարն. եւ զիննալից նորին զանգուցեալ թուրիկն եւ կնիզանի կեղեարեթն (կէս ուղ

պատուած). քերէն խաթուին եմարին. եւ արուս. եւ որդւոյն սուրբափոյն. եւ զստերն մարեմօն, այլ եւ հօրեղորն մաւթ Էստին կնիցն դնալին (էջ 50ա կր. սուր հօրեղորդորդն հայապետին, իսկ 51բ «որդւոյն Եւրանեւնոյն եւ այլն») զարմից եւ զաւաւսոյ նոյնի. եւ նոյն արեւան մերձաւորաց նոյնն որոց սրղաւոյն ստաւ զպալն նոյն պարմալից ամեն:

Եղև ստացուի՛ն սորին 'ի Թուահայեւն հայոց ՌՃԵԾԻՊ ամենաւն. աղբիլի ԺԱՆԻ, որ էր ի փամբանակ պարսից անգարուսն եւ անապա. նաղարշահն. զոր յոյժ նեղելի ունէին պարսից իշխանուէն ինք ժողովուրդն. ի՛նք զանիւրաւ հարկապահանքուէն երբ արաւաւել էր քան զաւաղինն. յաւել (= յաւել) եւս չար ի վիշտեալ եւ վիշտ ի վի՛նք վերա. զոր նախնեւանոյ երկրին վերայ ձգեալ էին ինքնաւն. եւ երեսնու երկիրն խաթուին. որ բազումք հանդերձ տաճիք մեծաւ տաւապաւանք եւլուէ 'ի ստանց 'ի հարկեւնոց փախանն յերկրն օտանոց. եւ այլ մնացելոցն, բազում վիշտս եւ ոճիւր հասցիլն. ամենց զինքն ստապալեալ վաւաւանցին եւ այլոցն նեղելոյ փայտի մահաշոյն. եւ այլոց զինքն եւ զորդիս եւ զգուտորս վաճառել տային եւ զայլ անիւրա անըմբելի (= անըմբելի) նեղելու զոյր. զորք մի կրեցոր զոր պեւան բարեւոյ զինքն բաւուէ՛նք արաւոց նոյնն ամեն. օրեւոյ 'ի (ժառանգալ կէս ուղից պատուած):

Գ.

Հոստոյի Զնապարտ Մատնառոր անմանց:

1.

Ժ Ո Ղ Ո Վ Ա Յ Ո Ւ ?

ԹՈՂԱԹԺ 478: — ՄԵԾՈՒԹԻԹԻՆ 15×10×7սմ.: — ԳՐՈՒԹԻՆ՝ խաճախ միասին: — ԳՐՈՒՆ՝ ծոռ. Թաւաք սեւ. վերնազերք, սկզբնատողիք եւ սկզբնատողիք ճերմակ կարմիր, ուրիշ անգամ միասնաւ առանց ըստման. սող 17: — Նիւթ՝ թուղ: — ԿԱՅՄ՝ կաշեպատ տախտակ: — ՄԱԿԱՎԱԾՆԱՅ ՊԱՅՄՈՒՆՆԱՅ չունի: — ՀԱՆԻՄԱՆՆԱՅ՝ հեղան, սկիզբն եւ վերջն պատուած եւ պակաս: — ԴԱՆԱՆԱՅ ԹՈՂԱԹԺ էջ 364ա: — ԼՈՒԽԱՆԱՅԱՅԱՅՈՒՐ՝ պատկեր կամ զարդազեր չկալ: — ԳՐԻՆ՝ եւ ստացող Տիգրեկի Յովսիմնէ. սող եւ թուական անյայտ: — Կր պատկանի Տէր Գրգոր քանանայ Տէր Յակոբանին:

Կր պարմանակէ. 1. Բարեւոյ երկից մանկանց (սկիզբն պակաս). էջ 1ա—14բ:

2. Այլ բարեւոյ զանիւր մարդարեկ որ տե՛ն փախեցաւ թագորն ի կրպ զապանի. Եւ զի թագուորն նաբաւաղաճորն... էջ 14բ—33ա:
3. Այլ բարեւոյ եւ պատմութի. վն. զպալտան գրպայ եւ մաքգայ է: Եւ յետ բարեկ գերուսթեան բարեւոյց... էջ 33ա—49բ:
4. Բարեւոյ միջխաղկի բաճապիկն Մատուոյ. թագաւորն ստղմայ սաղիմ. անուանեցա... էջ 49բ—55բ:
5. Պատմութիւն վարուց միվեկն նախամարաւրէին Նախամարգարէն Մովսէս անախան որ աւաղին էր... էջ 55բ—64ա:

1 Այսինքն վերին ձիւրբուր, երկնային շնորհներու արժանացած:

6. Հովհաննիսյանի Գ. վն. արձանական ստատույթի ի ա. ամ կապանայի: Ի սոփն աւուր արձանական ստատույթի... էջ 64թ—67թ:
7. Գարոյ վն. Ջեհեղի որ ստէ նոյ էր ամաց... Գործամ եսպան կայէն... էջ 67թ—95թ:
8. Գարոյ... որ ստէ առ զեռու բարեկարգոյ, Եւ զի յառաջ քան զարշաւան քի. բոլոր աշխարհ... էջ 96ա—120ա:
9. Գարոյ վն. Հաղորդութեան ի բան որ ստէ. փոփոխել մարդ զանգեան եւ ապա... Եւ արդ վան Հաղորդելոյն բազում ինչ տակել է... էջ 120ա—136ա:
10. Վ. պատկերաց երկպաշու թեան պարտ է թէ ոչ: Այլ վան զի մեղագրեն մեղ... էջ 136թ—141ա:
11. Արեւիկոս վարդապետի ստացեալ յաղագ—Քրիստոսի մարգարայի: Իսկ վան ամ բանին որ զրեալ էիք որ տան թէ քո. լով մարդ էր... էջ 141թ—148ա:
12. Թահանու մայր վանեցոյ վն. ընդունելի եւ անձնական յաղագրէ: Ափովեալ գրեալ մեր իմացոյց... էջ 148ա—161թ:
13. Գարոյ վն. աշտարակին որ ստէ եկողք իջուք եւ խանեցոյց զիջուք: Գործամ էլ նոյ ի տապանէն... էջ 162ա—190թ:
14. Մաթեոս վարդապետի քարոյ ի բան. Այր մի իշանէր Եմէ. երկիւղ, Գիտելի է Ջի գրանշալալ պարտ է... էջ 191ա—201ա:
15. Առաջին կիրակին բուն բարեկենդանին Բաւաստորդաց պահոյ, Ս. Բարսեղի եպիսկոպոսի կեսարու յաղագս պահոյ: Փող Հարեք ստէ ի նոր ամանան... էջ 201ա—217ա:
16. Հարցումն. յործամ ստանայ անկաւ, Աղամ եղեալ էր թէ ոչ: Պատասխանի. Աղամ ի գրախոսին էր (եւ ուրիշ Հարցումներ) էջ 217թ—218թ:
17. Աւետարանեցաւ սուրբ Մարիամ ի Նազարեթ... էջ 219ա—220թ:
18. Այլ վան զի Հաղարապեան խորոցն Այ. եւ երրորդ երկինց արժանաւորն... էջ 221ա—223թ:
19. Նորին կիրակու վրդ. ի տացեալ, Առ որս ասալցի թէ պահոյ... էջ 223թ—226թ:
20. Նիկիոյ որ. Ժողով, ստատուումն Արսի. Արիստ երկէր... էջ 227ա—234ա:
21. Յայտնութիւն Յի. քի. ի ձեռն որոյ ետ ցուցանել... ի Եփեսոսէ առ եւն. եկեղեցին որ եւ արայ: Ընդք ընդ ձեզ եւ... էջ 234ա—275թ:
22. Եւսեփի Հայրապետի Ժամանակագրի յեկեղեցոյ պատմութեան վկայութիւն վն. տեսլան յովհաննէն: Իսկ զինչ ասացոյց... էջ 275թ—276ա:
23. Վան սեռ Հոգոսի որ յեփեսոս եւ կործանման Պատարին: Արդ այս ինչ է զոր Հանգերմեալ է... էջ 276թ—299ա:
24. Անթարհացոյց է. Նաթ քան զաս ինդրեցոյց եղալքս զէն եւ ապա... էջ 299ա—318թ:
25. Յաղագս կալմութեան մարդոյն Գր. Նիսապոյն ասացեալ է: Ի շորից գոյացեալ... էջ 318թ—63թ:

26. Հարցումնք եւ պատասխանիք ի գրոյ արն. Աթանասի: Մինչ ոչ էին ստեղծեալ Հրեշտակք եւ մարդիկ... էջ 865ա—375թ:
27. Հարցումնք տաակալ. Ատէ թգարն. ընդէր ինքն Ած. իշանէր... 975թ—379ա:
28. Բանք ընդգիմարականք առ մահմադական... Արդ մէք զերիս Աստուած... էջ 379ա—380ա:
29. Երանեցոյն Աթանասի արեւպո. Աղէքսանդրացոյ Հարցումնք... էջ 380ա—478թ (վերջը պակաս):

ՅԵՆԱՍԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒԹԻՒՆԻ. էջ 14թ. Ջովհանն եւ զին ի հրոյն յախանեալ եւ զիմ ծննդքն ի մեղաց ազատեայ. եւ արժանի արայ ամահմ Կենայն զերթախոսի: ամեն:

էջ 141ա. զի զիմ յեղէք. զտիպրելոյ յովհանն եւ քի փոքր յախանեալ ամեն:

էջ 275ա. Ջովհանն որ եւ անթիւ մեղաց շտապեալ յովհանն սաւանան եւ զգործքն եւ զմեղքն իմ եւ զեղբայրն իմ յիշխոյնք մի որ ողորմեայիւ. եւ ան ձեզ յիշէ. իւր միւսանգամ զայնստ ամեն:

էջ 363թ. Ո՛վ հանեւոյքք յիմաստանից յիշեցէք անիմաստ գծող ի որ:

էջ 364թ (Կնիք մէ). Գի ծն. Արամ. ՌՄԱ.

էջ 375թ. Ջովհաննից: Երանեալ յիշեցէք. ի քո:

էջ 429թ (այլ գրէ). Ո՛ր ճի որ միւստիս ուփոս:

էջ 449թ. Ջովհաննէս. տիպրելոյ յիշեայ:

էջ 469ա. Ջովհանն. տիպրելոյ. գրող. եւ ստացող արդ. յիշեցէք ի քո. ան:

2.

ՏՈՒՐ ԵՒ ՏԱՂԱՐԱՆ

Ռ.Ջ. = 1647:

ԹՈՒՂԹԹ 179:— ՄՍԹՈՒԹԻՒՆ 12×9×2.5սմ.: — ԳՐՈՒԹԻՒՆ մաքուր, միասին: — Գիւր շտոր. Թանաք սեւ, վերնագրերը, սկզբնաստաններ ու սկզբնաստործը կալմիք, երբեմն լեղակով: Տող 17 (Տոմարին մէջ) կամ 16 (Տաղարանին մէջ): — Նիւի: Թուղթ: — ՆԱՂՄ կաշեպատ խաւարային: — ՄՍԳԱՂԱՅԻՍՈՒՄ ՊԱՆՈՒՄՆԱՅ ԻՎԱՅ: — ՀԱՆԳԱՄԱՍՏԻ ԼԱՅ: — ԴԱՍԱՐԱՐ ԹՈՒՂԹԹ էջ 8թ, 84թ, 89ա: — ԼՈՒՄԱՅԻՍԱՂԱՐԱՐՈՒՄ քիւ եւ միջակ արունտով: — Գիւր Աստուածատու. ստացող խոնկ ամբողջ: Թուական Ռ.Ջ. = 1647. տեղ Պոլս: — Կը պատկանի Տէր Գրեգոր քանանայ Տէր Եսկոբանի:

Ար պարունակէ. 1. պարզապատմար էջ 1ա—83թ (նաեւ կողին վրայ): 2. Տոմարական դիտողութիւններ Գրիգորի մկրտութեան, խաչելութեան վրայ (սկիզբը պակաս) էջ 85ա—88ա: 3. Վան յունաց ծաղաղատին. էջ 88թ (կը յիշուի թէ ուձը եւ ուրիշ թուներն ծաղաղատի պիտի ըլլայ): 4. Վան է Ժողովոյն. էջ 89թ—90ա: 5. Վան նոթիւն ուղղափառ Հաստաց. խառնութիւնք եւ Հաստապք աննախկատար սրբի... էջ 90ա—92ա: 6. Տաղարան Յովսէփ Սերաստացոյ. էջ 94ա—179ա:

ՅԵՆԱՍԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆԻ. էջ 92ա. Տաղ. Սր. Էջմիածնի. փոքր ունի թէ քամ զքեզ իմ:

Էջ 496թ. Որոշ պատժիչին ողորմի՛ր քն սիմաւնին եւ իւր ծնաւ զայն զաւթին հաւանին զաւհրին. եւ զստեղաց նորին: Եւ դէլ յիշցէ՛ք յիւր գծոյն եւ իւր ծնողին ամբիտան եղիսպելին եւ ողբին իւրայիշէն մաւթէսն զուկանն: Դարձեալ ազալեմ՝ զեզդ ով մանւկաւց եկեղեցոյ յիշցէ՛ք զկողակիցին իմ խանաւն որ ըստեմ՝ աշխատանց ունի զի քը առաւ իմ յիշողն յիշեալ եղբոր ի միւսանցամ՝ զաշխատանն ամեն:

Մնացեալներուն մէջէն կը գնանք միայն անանք՝ որ որեւիցէ նոր տեղէկու թիւն մը կու տան:

Էջ 8ա. ...սիմաւնին... հոգեւոր որդի ներեւոյն կողակից զաւհրին որդոցն գոթին պաղատաւորին:

Էջ 10ա. ...սիմաւնին... որդի վարդանին զրի-գորին աղատութեան մարթին որ հանգուցեալ է առ քն:

Էջ 16ա. ...սիմաւնին... հոգեւոր թորամիշին եւ իւր կողակից կենանցն զստեղաց խաւաղին:

Էջ 16ա. ...սիմաւնին... իր որդի առաքելուն հիւրիկանին:

Էջ 33ա. ...շահակուն եւ իւր եղբարցն յուսեփ մաթ ոտին:

Էջ 37ա. ...Չատացող գրոցն ներսեւին եւ իւր ծնողացն թուսին իշարին որ նիցլլ են առ քն:

Էջ 53ա. ...սիմաւնին... եւ եղբայր պալուն եւ իւր կողակից սուսիկին եւ իւր որդոցն զարարին զրիգորին:

Էջ 64թ. ...շահակուն եւ իւր եղբարցն յուսեփին եւ իւր կողակից նեփին եւ յակոբ գծողին:

Էջ 73ա. ...սիմաւնին... զստեղացն մարիտանին աղատութեան զաւհրին հաւանորին:

Էջ 126ա. ...սիմաւնին եւ եղբարցն փարդուն զաւթին մկրտին փարդանին եւ մեղաւոր յակոբ գծողին:

Էջ 175ա. ...յիշեալ իմ ծնողացն որ հանգուցեալ են առ քն:

Էջ 410ա. ...կողակց գծողին եւ որդի իմ շուկանին որ բազում աշխատանք ունի ի վերայ սորա իսկ էջ 440ա. յիշելով իր երեք որդիներէ՛ր Մաթոս, Ղուկաս եւ Իսաակը, անոնց համար ընդհանրապէս կ'ըսէ՝ ունին աշխատանքը):

Էջ 507թ. ...յակոբ գծողին եւ իմ ծնաւ զայն եւ եղբայր իմ յովսէփին (Յատացող պատուած):

Երկու տեղ իբրեւ ստացող էր յիշուին Տէր Եսայան, Պաղոս եւ Պետրոս. այսպէս՝ էջ 447թ. «Որ ողորմի սքն սահանին ըւէն պղտուն. եւ ըւէն պղտունին եւ նմ արեան», 7 էջ 448թ. «Որոյ ողորմի ստացողի գրոցն ամբ՝ «հահանին պղտունին եւ նմ»:

Ետեւն ստացող մը՝ Մասեփի բարեղ առաքին զրդին թողած Բուր յիշատակարանները ընթած է՝ անոնց վրայ նոր թուղթ մը կ'ընկելով եւ իր անունը գրելով, Պետր Եղաւ յիշեալ բոլոր թղթերը հանել եւ ասկի յիշատակութիւնները կորցաւ: Մասեփի բարեղի ամենէն բնորոշական յիշատակութիւնն է՝

Էջ 89ա. Ողորմաւ ստացողը՝ քի գրոյս մասեփի բարեղին ծնողացն աստեւին եւ մարեամին. կենակցին առաւելին, եղբարցն ստղծմանի գրիգորին եւ ներսեւին եւ ինձ երեւոյս յիշատակարան գրողին եւ նմ արեան միւսաւորաց (էջ 244թ. կ'ըսուի՝ «Երեմիայ առաւանտն քհնյի որ այսօր յիշատակուն նորագեալ ծրերին» (նոր փակցույած թղթերուն համար է):

Օտար գրիշնորա յիշատակութիւններն են, բուրն ալ լուսանցքի վրայ:

Էջ 9թ. (շղագիր). Ըստացողի նր գրուս պետաւորին պողանին գրիտորին բարեղին եւ համանց նորին յարութեանն եւ տղիկին:

Էջ 25ա. (շղագիր). Ըստացողի նր գրուս պետաւորին եւ ծնողացն գարիշնին տղիկին գրիտորին բարեղին պողանին եւ նմ բնաւանացն եւ նորին:

Էջ 4թ. (այլ. գրէ՛ք նոսր). Թվին աճեն հոսայի մէջ գրացաւ:

Էջ 90ա. (շղագիր). յիշատակ է առաւելորդն նմ լուսաբոյէ՛ք իւրան հոգին յարէի որդի:

Էջ 162ա. (մանր բարդգիր). Իմ բերան եւս յիշեցէ՛ք անարման ծառայոս սօսանին ամեն:

Էջ 326թ. (շղագիր). Եւս առաւել ըստացողի նր գրուս պետաւորին եւ ծնողացն յարէին եւ մորն տղիկին եղբորին գրիտորին եւ համայնիցին:

Էջ 355թ. (նոսր). Եւ մեղոր (= մեղար) եւ անբան իսլաւաւորն որդի բառաւմն գրեցին օվ որ յիշէ յիշու ինի թվին աւին ին մարտի լա ին:

Էջ 388ա. (շղագիր) ողորմի բառ(աց)ող ծերուս մանուկին անունն:

Էջ 442թ. (պղէ՛ք գրէ՛ք). Եւ լուսահոգի մարտաի որդի բաղաւոր եւ գրեցին թվի ա. (.) իցն մասիի ին ին օվ որ կարգայ այսե նմ ողորմի մարտաի հոգուն նմ հոգին լուսաւորն նմ զառաւորաւ (Մնացածը կ'ընկնի ժամանակ կարուած):

Էջ 473թ. (բարդգիր) պետոս գէւոր բաղաւորաւ այս երեւն կ'ընկնի մարգիւտ լուսաբան նմ ողորմի տառացէ՛ք ամեն:

5.

ԲԱՌԱՐԱՆ

?

ԹՈՒՂԹԻՔ՝ արդի վիճակին մէջ 69: — ՄԵԾՈՒՆԹԻՆ՝ 16X11X0.6 սմ.: — ԳՐՈՒԹԻՆ՝ միստին: — ԳԻՐ՝ ՆՈՍՐ. Թանաք՝ սեւ, վերնագրերը եւ սկզբնատաւները կարմիր կամ կապույտ, տող՝ 26: — ՆՆԻԹ՝ թուղթ: — ՎԱՋՐ՝ շուին: — ՀԱՆԳԱՄԱՆԻՔ՝ ինքնագր, սկիզբն եւ վերջն պակաս: — ԴԱՄԱՐԱՐ՝ ԹՈՒՂԹ, լուսանցապար, պատկեր ու զարդադիր շկան: — ԳՐՈՂ՝ անյայտ, որովհետեւ քայն մեծացն զբաղմունքները տող մը յիշատակութիւն չկայ: — Կը պատկանի Տէր Յակոբ քահանայ Տէր Յակոբեանցին:

Մատենան է բառարան, որ կը պարունակէ Ո. Գրքի գծաւորաց բառերը՝ զբերելու կարգով. մեր ձեռքը եղած մասը կը պարունակէ երրորդ թաղաւորութեան յիշեալ Մարգարէութեանց վերջը:

6.

ՏԱՂԱՐԱՆ

1827:

ԹՈՒՂԹԻՔ՝ 22: — ՄԵԾՈՒՆԹԻՆ՝ 18X11 սմ.: — ԳՐՈՒԹԻՆ՝ միստին: — ԳԻՐ՝ ՆՈՍՐ. Թանաք՝ սեւ, կարմիրատողներ, զարդապարներ եւ լուսանցապարներ շկան, տող՝ 20-24: — ՆՆԻԹ՝ թուղթ: — ՎԱՋՐ՝ շուին: — ՀԱՆԳԱՄԱՆԻՔ՝ նոր եւ մարդու: — ԴԱՄԱՐԱՐ՝ ԹՈՒՂԹ՝ էջ 1ա-ը, 22ա-ը: — ԳՐՈՂ՝ լուսանցապար, տող՝ 20-24: — ԳՐՈՂ՝ լուսանցապար, տող՝ 20-24: — Կը պատկանի Տէր Յակոբ քահանայ Տէր Յակոբեանցին:

Մատենան է 'Տաղարանիկ զարգարիս վրդպատի
գիրապետան բէհրուհեանց, աշակերտի Յն Պոշոտի
հոգեւորայ Սրբին Արհիպիսի Պրուսայի եւ Նիկոմի-
դիայի: Ի Հայրապետութիւն Յն Եփրեմայ հեղա-
համարի Սրբնազարին կամ ռոմիտիս ամ' Տայոյ: Ի
1827 ապրիլի 12: Եւ ռ.ճ.ճ. Ի Բեւշան վանս հաղ-
բատու, որ ի ստորագրեալ ձորին: Կը պարունակէ
Ջաքարիայի յառաքանաւը, 12 տաղ, վերջն ալ
շղագրով երկու նոր ոտանաւոր "Հրաշագործ տիպ
երեսայոյ" եւ "Կանխեմ" ձայնի ի խոր քննոյդ:"

Յիշատակարանն է էլ 20ա. "Հատ հրամանի Սրբն
հոր իման" Յն Անտոնի առաքելապատու Արհիպիսի,
զայս տառապա իմով ձեռամբ գեղարեալ' նմին յնքան
նուիրեցէ: Ն. Յ. զ. վրդպատու:

Ըստ այսմ տառարանը բաղդէ է:

7.

ԱՂՈԹԱԳԻՐՔ

ԺԻՔ ԳԽԻ:

ԹՈՒՂՈՒԹ' 42: — ՄԾԺՈՒԹՈՒԹԻՆ' 13X105 սմ.:
— ԳՐՈՒԹՈՒԹԻՆ' միասին: — ԳԽԻ զանազան տեսակ,
բոլորեղ, նոսր եւ ջղագիր. Թանաք' սեւ, կարմրատողը
ու գորդագրեք շկաթ, սող' 11, 16, 12: — ՆԻԻԹ' ԹՈՒՂՈՒԹ'
— ԿՒՂՄ' շատ խոցմ' լաթնակազմ: — ՎՄԳԱՄՄՆԹ'
զոնացուցին: — ԴԱՏԱՐԿ ԹՈՒՂՈՒԹ' էլ 1ա-3ա, 8ա-9ա,
10ա, 13ա-21ա, 42ա: — ԼՈՒՍԱՆԱԹԱՅԱՐԻՎ' շկապ. էլ
21ա եւ 37ա մէջէ մեծադիր անաբուստ պատկեր: —
ԳՐԻԶ' անյայտ. ըսց Նոր ժամանակի քան է: — ՈՂ
պատկերին Տէր Յակոբ քանապոյ Տէր Յակոբեանի:

Կը պարունակէ. 1. Թ. Թ. Կանն շինեալ տը
միասայ (1827). Որ երթ տասնիկ (տես թիւ 31
ձեռ.) էլ 3բ—4ա. 2. Եւ նոյն ժամանկ շարժուցն
մեծ եղեւ' գե. լա ի Նմանութիւն էլ առ կոյսն էլ
4բ—8ա. 3. Տաղ' երգում' արեւ տըքտեական.
էլ 9բ. 4. Տաղ' լեզուաւ իրենով գեղին. էլ 10ա,
5. Դարեկէն քանի եր գրուի. էլ 11ա—32բ.
6. Աղջիքներ. Ած ի տը կեանք եւ տըրիւն: Ով
պարծանդ տինգ [եր]աց ուրախութիւնդ ամենայն
բրիտանէից, Ողջ լեք ի տը քաղուհի մայր ողորմու-
թեան, Ամենակարող եւ մշտնջենաւոր Աստուած
էլ 33ա—37ա: Մնացեալն տպագրեալ Հարականի
մը մէկ քանի թերթերն են:

8.

ԱՂՈՒՐՔ

ԺԻՔ ԳԽԻ:

ԹՈՒՂՈՒԹ' 131: — ՄԾԺՈՒԹՈՒԹԻՆ' 18X115X17սմ.:
— ԳՐՈՒԹՈՒԹԻՆ' մաքուր, միասին: — ԳԽԻ շղագիր
նման բոլորեղ. Թանաք շղանակաղորն, քանի մը էլ
կանաւ, սկզբնատողը մեծ երկաթաղիք, երբեմն
կարմիր գոյնով, սող' 14: — ՆԻԻԹ' ԹՈՒՂՈՒԹ' — ՎԱՅՄ'
կանչկատ իտալացարտ: — ՄԱՅԱՂԱՄԾԻՍԹ ՊԱՅՄԱՆԱՅ
շկապ: — ՎՄԳԱՄՄՆԹ' Նոր եւ մաքուր: — ԳԱՏԱՐԿ
ԹՈՒՂՈՒԹ' էլ 1ա—8բ, 124բ, 126բ—127ա, 129բ—131բ: —
ԼՈՒՍԱՆԱԹԱՅԱՐԻՎ եւ զողողգիր շկապ: — ԳՐԻԶ' Թուի
Միքայէլ որդի Նուպարի, որովհետեւ կանաքազական
գրեթու մէջ (իւշ, էլ 43բ, 44բ նմ.) կը յիշուի իր
անունը: — Տէր, տեղ եւ թուական անձամբ, ըսց
յայտնապէս Ժմ զարու գրուածք է: — Կը պատկանի
Անտոն Միրիքեանցի:

Մատենան է Ախթարը, որ կը պարունակէ.
ԺԻ կենդանիկըպէրու բնութիւնը, անոնց սեպ-
հական գեւերը, տուած հիւանդութիւնները եւ
իրենց դարմանը խմբու, ծխելու եւ գլխու գրեթ-
րով, էլ 9ա—40բ: 2. Զանազան թիւումներ գլխա-
ցաւի, գողկապի, արեւակապի, կառածի, բերան-
կապի, լեղուակապի, շար աչքի, թայահի եւ ամ'
բուն յաղորդի, գիւսհարի, թպղայի, ծննդեան, շար
ու բարի ժամի եւն. էլ 41ա—70ա: 3. Հարցանալը
Սողոմոնի բնդ գիւսալ. էլ 70բ—78ա: 4. Վիճակ.
էլ 78բ—89բ: 5. Հաղթարեք արտաք եւ կանանց.
էլ 90ա—121բ: մնացեալ էլբեր վերջին ստացուին.
բու ձեռքով գրուած են քանի մը գեղեր ու երգեր:

ԵԻՀԱՏԱՑԱԳՐՈՒԹԻՒՆԻՔ Էկան, բացի ան-
շան գրչագրեմերէ:

ՀԱՐԱՅԱՑԱՑ ԱՍԺԱՌԱՆ

ՎԵՐՋ

ՄԱՏԵՆԱԽՈՍԱԿԱՆ

ՏԻՊ ՈՒ ՏԱՌ, 412—1512—1912: — Կազմը Թէոդիկ,
հրատարակութիւն եւ տպագրութիւն Վ. եւ Հ. Տէր-
նիքեանսն, Կ. Պոլս 1912, էլ 192:

ԱՏՏԱՍԻԹ ԼԵՐԷՄ Մատենա մ'են Թեո-
դիկի գործունեայ աշխատութեամբ հրապարակն
եղաւ, զոր մանրատառ պրակներէ կազմուած հին
եւ նոր գրականութեան գանձարանը կարելի է
անուանել: Մեծ. հեղինակն սոյն գեղարուեստա-
կան շքեղ հաւաքածոն իր կոթող յուշարձան
մը կը նուիրէ հայ տպագրութեան մեծ յօբե-
լեանին՝ 400ամեակին, այն հաստատ համոզմամբ,
թէ լեզուաւ է, որ Կ'արտացոլայ ազգ մը իւր
բնական կարողութիւններն ի գիր առնելով,
հետեւաբար լեզուն է, որ պիտի դաստիարակէ
եւ զարգացընէ ազգը:

Տիպ ու Տառ, գեղեցիկ է իւր ար-
տաքինով՝ լծղոյն աղտութեամբ եւ տպա-
գրութեան մաքրութեամբ, մասնաւոր գեղեցիկ-
ն 180 շափ պատկերները, որոնցմով զարգա-
րուած է մատենան ծայրէ գայր. բայց գրա-
ղանցապէս գեղեցիկ է անոր ներքին բովանդակու-
թիւնն, որ իրաւամբ գնահատման արժանի կ'ընէ
— զայն իւր ճոխ ու լիառատութիւնը պէսպիսու-
թեամբ:

Ամենէն յառաջ մատենան մեզի կը ներ-
կայացընէ հայական գրին ծագումն եւ անոր
հեղաշեւտէ կատարելագործ մը. այս առթիւ
յառաջ բերուած են նշանագիրներու, մեհնա-
գիրներու, բնեւտագիրներու տեսակները, ասոնց
անմիջական կից մի առ մի ցուցադրուած են դա-
նազան ձեւապատկերներէ նմուշներ: Ապա քանի մը
խօսքով հեղինակն կը պարզէ թէ ինչ եղանա-